

Atma Upanishad

॥ आत्मोपनिषत् ॥ ॥

यत्र नात्मप्रपञ्चोऽयमपह्लवपदं गतः ।
प्रतियोगिविनिर्मुक्तः परमात्मावशिष्यते ॥
ॐ भद्रं कर्णेभिः श्रुणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं यदायुः ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
ॐ अथाङ्गिरास्त्रिविधः पुरुषोऽजायतात्मान्तरात्मा परमात्मा चेति ।
त्वक्चर्ममांसरोमाङ्गुष्ठाङ्गुल्यः पृष्ठवंशनखगुल्फोदर-
नाभिमेट्टकटूरुकपोलश्रोत्रभ्रूललाटबाहुपार्श्वशिरोऽक्षीणि भवन्ति
जायते म्रियते इत्येष आत्मा ।
अथान्तरात्मानाम् पृथिव्यापस्तेजोवायुराकाशमिच्छद्वेषसुखदुःख-
काममोहविकल्पानादिस्मृतिलिङ्गोदात्तानुदात्तह्रस्वदीर्घप्नुतः
खलितगर्जितस्फुटितमुदितनृत्तगीतवादित्रप्रलयविजृम्भितादिभिः
श्रोता घ्राता रसयिता नेता कर्ता विज्ञानात्मा पुरुषः
पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्राणीति श्रवणघ्राणाकर्षणकर्मविशेषणं
करोत्येषोऽन्तरात्मा ।
अथ परमात्मा नाम यथाक्षर उपासनीयः ।
स च प्राणायामप्रत्याहारधार्णाध्यानसमाधियोगानुमानात्मचिन्तकवटकणिका
वा श्यामाकतण्डुलो वा वालाग्रशतसहस्रविकल्पनाभिः स लभ्यते
नोपलभ्यते न जायते न म्रियते न शुष्यति न क्लिद्यते न दह्यते न कम्पते
न भिद्यते न च्छिद्यते निर्गुणः साक्षिभूतः शुद्धो निरवयवात्मा केवलः
सूक्ष्मो निर्ममो निरञ्जनो निर्विकारः शब्दस्पर्शरूपरसगन्धवर्जितो निर्विकल्पो
निराकाङ्क्षः सर्वव्यापी सोऽचिन्त्यो निर्वर्ण्यश्च पुनात्यशुद्धान्यपूतानि ।
निष्क्रियस्तस्य संसारो नास्ति ।
आत्मसंज्ञः शिवः शुद्ध एक एवाद्वयः सदा ।
ब्रह्मरूपतया ब्रह्म केवलं प्रतिभासते ॥ १ ॥
जगद्रूपतयाप्येतद्ब्रह्मैव प्रतिभासते ।
विद्याविद्यादिभेदेन भावाभावादिभेदतः ॥ २ ॥
गुरुशिष्यादिभेदेन ब्रह्मैव प्रतिभासते ।
ब्रह्मैव केवलं शुद्धं विद्यते तत्त्वदर्शने ॥ ३ ॥
न च विद्या न चाविद्या न जगच्च न चापरम् ।
सत्यत्वेन जगद्भानं संसारस्य प्रवर्तकम् ॥ ४ ॥
असत्यत्वेन भानं तु संसारस्य निवर्तकम् ।

घटोऽयमिति विज्ञातुं नियमः कोन्वपेक्षते ॥ ५ ॥
 विना प्रमाणसुष्ठुत्वं यस्मिन्सति पदार्थधीः ।
 अयमात्मा नित्यसिद्धः प्रमाणे सति भासते ॥ ६ ॥
 न देशं नापि कालं वा न शुद्धिं वाप्यपेक्षते ।
 देवदत्तोऽहमित्येतद्विज्ञानं निरपेक्षकम् ॥ ७ ॥
 तद्ब्रह्मविदोऽप्यस्यब्रह्माहमिति वेदनम् ।
 भानुनेव जगत्सर्वं भास्यते यस्य तेजसा ॥ ८ ॥
 अनात्मकमसत्तुच्छं किं नु तस्यावभासकम् ।
 वेदशास्त्रपुराणानि भूतानि सकलान्यपि ॥ ९ ॥
 येनार्थवन्ति तं किं नु विज्ञातारं प्रकाशयेत् ।
 क्षुधां देहव्यथां त्यक्त्वा बालः क्रीडति वस्तुनि ॥ १० ॥
 तथैव विद्वान्रमते निर्ममो निरहं सुखी ।
 कामान्निष्कामरूपी संचरत्येकचरो मुनिः ॥ ११ ॥
 स्वात्मनैव सदा तुष्टः स्वयं सर्वात्मना स्थितः ।
 निर्धनोऽपि सदा तुष्टोऽप्यसहायो महाबलः ॥ १२ ॥
 नित्यतृप्तोऽप्यभुञ्जानोऽप्यसमः समदर्शनः ।
 कुर्वन्नपि न कुर्वाणश्चाभोक्ता फलभोग्यपि ॥ १३ ॥
 शरीर्यप्यशरीर्येष परिच्छिन्नोऽपि सर्वगः ।
 अशरीरं सदा सन्तमिदं ब्रह्मविदं क्वचित् ॥ १४ ॥
 प्रियाप्रिये न स्पृशतस्तथैव च शुभा शुभे ।
 तमसा ग्रस्तवज्ञानादग्रस्तोऽपि रविर्जनैः ॥ १५ ॥
 ग्रस्त इत्युच्यते भ्रान्त्या ह्यज्ञात्वा वस्तुलक्षणम् ।
 तद्ब्रह्मादिबन्धेभ्यो विमुक्तं ब्रह्मवित्तमम् ॥ १६ ॥
 पश्यन्ति देहिवन्मूढाः शरीराभासदर्शनात् ।
 अहिनिर्ल्वयनीवायं मुक्तदेहस्तु तिष्ठति ॥ १७ ॥
 इतस्ततश्चाल्यमानो यत्किञ्चित्प्राणवायुना ।
 स्रोतसा नीयते दारु यथा निम्नोन्नतस्थलम् ॥ १८ ॥
 दैवेन नीयते देहो यथा कालोपभुक्तिषु ।
 लक्ष्यालक्ष्यगतिं त्यक्त्वा यस्तिष्ठेत्केवलात्मना ॥ १९ ॥
 शिव एव स्वयं साक्षादयं ब्रह्मविदुत्तमः ।
 जीवन्नेव सदा मुक्तः कृतार्थो ब्रह्मवित्तमः ॥ २० ॥
 उपाधिनाशाद्ब्रह्मैव सद्ब्रह्माप्येति निर्द्वयम् ।
 शैलूषो वेषसद्भावाभावयोश्च यथा पुमान् ॥ २१ ॥
 तथैव ब्रह्मविच्छ्लेष्टः सदा ब्रह्मैव नापरः ।
 घटे नष्टे यथा व्योम व्योमैव भवति स्वयम् ॥ २२ ॥
 तथैवोपाधिविलये ब्रह्मैव ब्रह्मवित्स्वयम् ।

क्षीरं क्षीरे यथा क्षिप्तं तैलं तैले जलं जले ॥ २३ ॥
 संयुक्तमेकतां याति तथात्मन्यात्मविन्मुनिः ।
 एवं विदेहकैवल्यं सन्मात्रत्वमखण्डितम् ॥ २४ ॥
 ब्रह्मभावं प्रपद्यैष यतिर्नावर्तते पुनः ।
 सदात्मकत्वविज्ञानदग्धा विद्यादिवर्षणः ॥ २५ ॥
 अमुष्य ब्रह्मभूतत्वाद्ब्रह्मणः कुत उद्भवः ।
 मायाक्लृप्तौ बन्धमोक्षौ न स्तः स्वात्मनि वस्तुतः ॥ २६ ॥
 यथा रज्जौ निष्क्रियायां सर्पाभासविनिर्गमौ ।
 अवृत्तेः सदसत्त्वाभ्यां वक्तव्ये बन्धमोक्षणे ॥ २७ ॥
 नावृत्तिर्ब्रह्मणः क्वाचिदन्याभावादनावृत्तम् ।
 अस्तीति प्रत्ययो यश्च यश्च नास्तीति वस्तुनि ॥ २८ ॥
 बुद्धेरेव गुणावेतौ न तु नित्यस्य वस्तुनः ।
 अतस्तौ मायया क्लृप्तौ बन्धमोक्षौ न चात्मनि ॥ २९ ॥
 निष्कले निष्क्रिये शान्ते निरवद्ये निरंजने ।
 अद्वितीये परे तत्त्वे व्योमवत्कल्पना कुतः ॥ ३० ॥
 न निरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः ।
 न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येषा परमार्थता ॥ ३१ ॥
 इत्युपनिषत् ॥
 ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
 स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं यदायुः ॥
 ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
 ॥ हरिः ॐ तत्सत् ॥

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com
 Last updated October 3, 2010
<http://sanskritdocuments.org>